

rae alieni, ὅς φιλῶν, ἀπνεῖς, ἀδύμῖστοι. Quod quid aliud
sibi uult, q̃ Regnatores fuisse illos in ui & potestate in-
tolerabiles, expertes mansuetudinis, ignaros atq; con-
temptores legum, iuris, æquitatis, hostes Numinis?
Quid enim ille immanis apud Homerū Polyphemus
de cruento humano sanguine ore impietatis insuper
euomit?

*Insanis, uel ades longinquis hospes ab oris,
Qui Diuos à me poscas metuine colue.
Cura Iouis nunquam Cyclopum pectora tangit,
Vllorūmuc Deum, quia robore uināmus omnes.
Nec tibi nec socijs, quòd uitem Numinis iram,
Ni fortasse ita sit cordi mihi, parcere certum est.*

Hos fructus barbaria fert, taliaq; habet meritorum suo-
rum elogia. Cui contraria eruditio & moderatio, quæ
literarum certe est ac artium atq; amoris studiū curæ il-
larum, propria, cū eiusmodi sit, ut ex homine detractū
humani non multum relinquere uideatur, unde & Hu-
manitatis appellationem iure sibi suo uendicauit, Qua-
le & quàm eximiū in Principe putandum, qui reliquis
hominibus gubernandis & regendis præsit. Tale pro-
fecto, ut quemadmodū si assit, Diuinum illum merito
dixeris, ita si desideretur, nihil deterius fieri potuisse
confitearis. Sequuntur autem de hac ipsa uel sola intel-
ligentia uel parte illius, uniuersa quæ in homine lau-
demq; promerentur & complectuntur decus, pulcerri-
ma nomina Honestatis, Benignitas, Mansuetudo, Cle-
mentia, Constantia, Mens præsertim æqua in utraq;
fortuna, quæ & in primis admirationē sui commouet.
Neq; enim aut successibus extollitur, nec cōtrarijs qua-

iñ si uen